

*Gdy nie masz siły na uśmiech,
możesz mu popatrzeć prosto w oczy*
A. Zielińska

Droga Koleżanko, Szanowny Kolego,

*pozwól, że będziemy zwracać się do siebie po imieniu,
w końcu mówimy tym samym językiem i jego nauczamy.*

*Jeśli trafiłeś tu tylko po to, żeby zobaczyć, kim jest osoba,
której w udziale przypadło, by „doradzać”, to poniekąd
dobrze trafiłeś.*

*Od tego roku szkolnego zostałam nauczycielem – doradcą
metodycznym dla kadry Polonistów szkół podstawowych.*

*Dlaczego więc napisałam „poniekąd”? Zdaję sobie sprawę z faktu, że większość
ludzi nie lubi, aby im doradzano, udzielano wskazówek, poprawiano. I nie tak
pojmowane doradztwo jest moim nadrzędnym celem.*

*Chciałabym, aby wszystkim nam uczyło się lepiej, mądrzej, ciekawiej,
dlatego, Drogi Polonisto, zapraszam Cię do współpracy, wymiany doświadczeń,
dzielenia się dobrymi praktykami, rozmów przynoszących korzyści w postaci
inspiracji, jak w dzisiejszym świecie pokazać młodemu pokoleniu, że świadome
poznawanie ojczystego języka w jego różnorodnych wymiarach nie koniecznie
musi od razu fascynować, ale może być podróżą w głąb siebie, drugiego
człowieka, ku wartościom i zawsze w dialogu. Idealizuję? Chyba nie...*

*Jeśli myślisz podobnie, jeśli nawet się nie zgadzasz, zapraszam Cię
na spotkania, które, mam taką nadzieję, będą nas wzajemnie ubogacać.*

*Żeby nasz kontakt był nieco ułatwiony, na potrzeby szybszej komunikacji,
stworzyłam „pokój doradcy”. Gdy klikniesz w poniższy obrazek, zostaniesz
przekierowany do mojego wirtualnego pokoju. Tam znajdziesz meble, które
spełniają określone funkcje. Wystarczy kliknąć w napis, a otworzy się właściwa
„podstrona” z uzupełnianymi na bieżąco informacjami.*

*Gdybyś zechciał, Drogi Polonisto, odwiedzić mój pokój i napić się ze mną
wirtualnej kawy, serdecznie zapraszam.*

Z uzanowaniem

Anna Zielińska